

защото дѣдо Морисъ, като му даваше потребнитѣ тълкованія за пѣтьтъ, бѣше му казалъ чи на изходътъ отъ коріѣтъ той ще има да слѣзе една малка долинка много стрѣмна, да пройде презъ една голѣма ливадка и да прегази два пѣти рѣкѣтъ. Дѣдо Морисъ бѣше му даже препорѣчилъ да влѣзе съ голѣмо вниманіе въ тѣзи рѣкѣ, защото въ началото на есенятъ имало голѣми дѣждове и водитѣ были преливали. Като не видѣ нито стрѣмнинка, нито ливадка, нито рѣкѣ, но само единъ пустынякъ равенъ и бѣлъ като полянка снѣгопокрытъ, Германъ се спрѣ, потрѣси нѣкоѣкъ кѣщѣ, почака нѣкоѣкъ пѣтникъ, но не намѣри нищо, което да го освѣти върхъ положеніето му. Тогава той се върна назадъ и влѣзе пакъ въ коріѣтъ. Но мѣглата се стѣсти още повече, мѣсячината се скри съвършено, пѣтищата бѣха страшны, трапищата глѣбоки. Два пѣти Сивата насмалко да се спре и да остане на мѣсто; както бѣше натоварена, тя се оморяваше и, ако и да имаше доста разсѣдѣкъ да се не удря о дървесата, тя неможѣше, при всичко това, да възбрани онія, които бѣха върхъ нея, да нѣматъ расправи съ дълги и дебелы клонове, които преграждаха пѣтьтъ надъ главитѣ имъ и ги туряха въ голѣма опасность. Германъ загуби шапкѣтъ си въ едно отъ тѣхъ неприятели срѣщанія и едвамъ можѣ да ѣхъ намѣ-